

Motion till riksdagen 2011/12:MJ416

av **Malin Löfsjögård (M)**

Tolkningen av EU:s avfallsdirektiv – snö som avfall

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av tolkningen av EU:s avfallsdirektiv att snö klassas som avfall då det blir föremål för väghållningsinsatser.

Motivering

Vinterväghållningen och snöröjningen har varit ett aktuellt ämne i och med de snörika vintrarna de senaste två åren. För en stad som Stockholm är stora snömängder särskilt utmanande bl a på grund av en tät stadsstruktur, den redan ansträngda framkomlighetssituationen – inte minst för kollektivtrafiken – samt Naturvårdsverkets tolkning av EU:s avfallsdirektiv som innebär att snö som blir föremål för väghållningsinsatser klassas som avfall.

Väglagen ställer krav på god väghållning och framkomlighet och inte minst samhället kräver framkomlighet även under snörika perioder. Samtidigt är Sverige ensamt i EU om att klassa snö som avfall då den blir till föremål för väghållningsinsatser. En följd av avfallsklassningen är att det blir förbjudet att tippa snö i vattenområden. Det innebär att det krävs dispens från Naturvårdsverket för sjötippning av snö.

Under vintern 2010/11 föll det i Stockholms inner- och ytterstad 36 miljoner kubikmeter snö på ytor där Stockholms kommun är ansvarig väghållare. Av den mängd föll 10,6 miljoner kubikmeter snö enbart i Stockholms innerstad.

Naturvårdsverkets tolkning medför en orimlig hantering som inte ser till den samlade miljöbelastningen. När snön smälter blir det vatten och hanteras av dagvattensystemet, och därför borde ett rimligare förhållningssätt vara att betrakta snö som fruset dagvatten med likvärdiga hanteringskrav. Som det är idag avgör temperaturen hur nederbörden får hanteras.

Fel! Okänt namn på

Självklart ska verksamhetsutövaren kontrollera miljöeffekterna av sjötippning av snö på samma sätt som verksamhetsutövaren kontrollerar och följer upp annan verksamhet. Men det blir orimligt, inte minst miljömässigt, om alternativet till sjötippning eller landdepå blir att snön måste transporteras med lastbil långa sträckor – vilket enligt Stockholms stads trafikkontor de facto är det enda realistiska alternativet. Den totala miljöbelastningen blir då större, särskilt när det handlar om stora snömängder som de senaste två vinternarna.

Stockholm stads trafikkontor har genomfört mätningar som visar att miljö-kvalitetsnormerna underskrids med god marginal och att sjötippning därför inte utgör en negativ miljöpåverkan. Alternativet till sjötippning är snöupplag. Inom Stockholms stads gränser finns det inte tillräckligt stora snöupplag för att klara den volym snö som kommit under denna vinter. Det innebär att snön måste transporteras längre bort. Bortforsling av snö med tung lastbil långt utanför kommungränsen är i sig ingen miljömässigt bra lösning. Det leder även till ökat buller och ökad trafik.

Problembeskrivningen ovan är inte specifik bara för Stockholms stad utan det finns även andra tätorter och platser som drabbas av Naturvårdsverkets tolkning av att snö som samlas ihop för bortforsling klassas som avfall. Vi behöver få till ett rimligare regelverk där det inte är en temperaturfråga som avgör snöhanteringen.

Stockholm den 4 oktober 2011

Malin Löfsjögård (M)